

Social- og Ældreministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, sagsnr. 2021-2731

14. juli 2021

J.nr. 21-27183

Social- og Ældreministeriet har ved mail af 18. juni 2021 bedt om Ankestyrelsens bidrag til høring over forslag til ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering).

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

Der er i svaret alene Ankestyrelsens faglige bemærkninger til høringen.

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Ankestyrelsens bemærkninger til lovforslaget

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Ankestyrelsen har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer i Ungdomskriminalitetsloven.

Vi er derudover enige i, at der er behov for at præcisere i retssikkerhedslovens § 55, at Ankestyrelsens afgørelser efter servicelovens § 65 skal træffes på et møde med udvidet votering.

Vi finder det dog problematisk, hvis retssikkerhedslovens § 73, stk. 1, nr. 2 får formuleringen som foreslået:

"2 Afgørelser om børn og unge-udvalgets beslutning efter reglerne i § 169" efterfulgt af "Ankestyrelsens afgørelse skal foreligge inden 8 uger". Det, der efter servicelovens § 169 kan indbringes, er nemlig også vores afgørelser efter servicelovens § 65, stk. 3.

Dette forslag til formulering harmonerer ikke med formuleringen i Ankestyrelsens forretningsorden § 20, hvor det fremgår, at det er beslutningen, om en sag skal tages op til behandling, der skal foreligge

inden 8 uger - og ikke den afgørelse som kan indbringes for retten efter servicelovens § 169:

Forretningsorden for Ankestyrelsen § 20: "Ankestyrelsen skal i sager omfattet af § 65 i lov om social service inden 8 uger beslutte, om sagen skal tages op til behandling. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal sagens parter skriftligt have besked om, hvornår sagen forventes behandlet. Ankestyrelsen skal i sager omfattet af 1. pkt. inddrage en børnesagkyndig i vurderingen af, om en sag skal optages til behandling, medmindre det er åbenlyst unødvendigt med en børnesagkyndig vurdering i den enkelte sag."

I overensstemmelse med vores bemærkninger foreslår vi derfor § 73 formuleret som følger:

"Ankestyrelsens afgørelser efter lov om social service kan i følgende tilfælde indbringes for retten efter de særlige regler i retsplejelovens kapitel 43 a:

- 1) Optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter §§ 129 og 129 a.
- 2) Afgørelser efter reglerne i § 168.
- 3) Afgørelser efter reglerne i § 65, stk. 3.
- 4) Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen efter § 55, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Ankestyrelsens afgørelser efter nr. 1, 2 og 4 skal foreligge inden 8 uger.

Stk. 2. Samtidig med Ankestyrelsens afgørelser i sager efter stk. 1 skal Ankestyrelsen oplyse om adgangen til at forlange, at sagen forelægges for domstolene, og om fristen herfor."

Ankestyrelsens bemærkninger til lovforslagets almindelige bemærkninger

Ad pkt. 2.2.1 Gældende ret, pkt. 2.2.2. Social og Ældreministeriets overvejelser og Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, til § 1, nr. 2

Heri henvises som baggrund for den foreslåede ændring af § 9 c til lov nr. 550 af 26. maj 2010 (Sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringssansvar på det specialiserede socialområde) og lov nr. 397 af 28. maj 2003 (årstallet er angivet som 2005 i 2. afsnit i indledningen) (Selvstændig handlekommune for anbragte børn samt høring og inddragelse af børn i sagsbehandlingen).

Vi er i tvivl om baggrunden for at henvise til lov nr. 397 af 28. maj 2003. Grunden til vores tvivl er, at der som følge af lovændring ikke bør være et refusionsmellemværende mellem kommuner i forhold til anbragte børn og unge. Den selvstændige opholdskommune har fuld pligt til at hjælpe og til at betale for denne hjælp. Henvisningen til loven kan måske skabe uklarhed, da den kan give det indtryk, at der kan være en mulighed for refusion efter andre regler end serviceloven, når loven ses i sammenhæng med lov nr. 550 af 26. maj 2010, hvorefter en opholdskommune netop har ret til refusion for udgifter efter visse andre sociale love end serviceloven.

Vi er enige i, at der er behov for en præcisering af, at der ikke er ret til refusion for udgifter til anbragte børn og unge. Ministeriet foreslog ved den tidligere høring af 15. januar 2021 at ophæve § 9 c, stk. 2, nr. 6 (anbringelsessteder for børn og unge). Vi ser i praksis, at kommuner af og til søger refusion efter § 9 c, stk. 2, nr. 6, hvilket kunne tyde på, at der er uklarhed om muligheden for refusion efter denne bestemmelse.

Ved lov nr. 380 af 27. april 2016 blev § 9, stk. 9 og § 9 c, stk. 3 om den oprindelige/tidligere opholdskommunes fortsatte pligt til at yde hjælp efter serviceloven og til at yde refusion ved en persons ophold i veterantilbud i en anden kommune indsat i retssikkerhedsloven. Bestemmelsen er i overensstemmelse med § 9, stk. 7 og § 9 c, stk. 2, jf. lov nr. 550 af 26. maj 2010. Retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 1, i forhold til henvisning til serviceloven, blev ikke ændret i forbindelse med lov nr. 380 af 27. april 2016. Vi foreslår derfor, at det overvejes at tilføje en henvisning til lov nr. 380 af 27. april 2016 i lovbemærkningerne.

Ad pkt. 2.1.3. Den foreslåede ordning og Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, Til § 2, Til nr. 10

Der er foreslået en bemyndigelsesbestemmelse i servicelovens § 174, stk. 3, så social- og ældreministeren vil få mulighed for at fastsætte regler om, at nogle sundhedsfaglige behandlinger efter sundhedsloven kan indregnes i taksterne for tilbud efter serviceloven. Der skal være tale om sundhedsfaglig behandling, der ydes af tilbuddet, der vil skulle indregnes.

Efter retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 1 er der ikke mulighed for refusion for udgifter efter sundhedsloven. Efter § 9 c, stk. 9 er det faktiske udgifter, som opholdskommunen kan få dækket via refusion fra en tidligere opholdskommune. Hvis der er fastsat en takst efter serviceloven, har opholdskommunen ret til refusion svarende til taksten, jf. § 9 c, stk. 9, 3. pkt.

Hvis den foreslåede bemyndigelse i § 174, stk. 3 udnyttes, kan det betyde, at en kommune der betaler for et tilbud i en anden kommune, skal afholde udgifter til visse behandlinger efter sundhedsloven, hvis ydelserne indgår i taksten for tilbuddet. Hvis opholdskommunen derimod betaler taksten for et tilbud (i de tilfælde, hvor den tidligere opholdskommune ikke har beholdt pligten til at yde hjælp efter serviceloven) og efterfølgende søger refusion efter retssikkerhedsloven, vil ydelserne efter sundhedsloven fortsat skulle udskilles, såfremt der ikke indføres en tilsvarende mulighed for refusion for visse udgifter efter sundhedsloven.

Venlig hilsen

Anne Birgitte Hassing

Social- og Ældreministeriet
(afsendt til Maria Schultz pr. email masz@sm.dk.).

30. juni 2021

Børne- og Kulturchefforeningens hørings svar vedrørende udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet

(Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.).

Børne – og Kulturchefforeningen (BKF) har ved mail af den 18. juni 2021 fra Social- og Ældreministeriet modtaget udkast til ovenstående lovforslag med høringsfrist den 20. juli 2021.

BKF takker for muligheden for at afgive hørings svar.

BKF har behandlet udkastet til lovforslag og har følgende bemærkninger:

Det følger af lovforslagets bemærkninger, at lovforslaget indeholder en række forskellige forslag, som har det fælles formål at skabe større klarhed, gennemsigtighed og korrekt hjemmel.

Dette gennem følgende 7 elementer:

1. Mulighed for at fastsætte regler om at servicelovstilbud skal indregne udgifterne til visse sundhedsydelser i taksten
2. Større gennemsækelighed i reglerne om mellemkommunal refusion for udgifter til servicelovstilbud
3. Præcisering af beskrivelsen af opgaverne for Det Rådgivende Praksisudvalg
4. Tydeliggørelse af reglerne for udpegning af medlemmer til de lokale Handicapråd
5. Tydeliggørelse af bemyndigelserne til social- og ældreministeren til at fastsætte regler om honoreringen af medlemmerne af henholdsvis handicaprådene og Det Centrale Handicapråd
6. Tekniske ændringer af satsreguleringsbestemmelser i serviceloven
7. Rettelse af fejl i forskellige love som følge af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Her følger BKF's bemærkninger til element 1 og 7:

1. Mulighed for at fastsætte regler om at servicelovstilbud skal indregne udgifterne til visse sundhedsydelser i taksten.

Det foreslås, at der gives social- og ældreministeren bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om, at servicelovstilbud skal indregne udgifterne til visse sundhedsydelser, som ydes af tilbuddet, i taksten for tilbuddet.

BKF ser godt det u hensigtsmæssige i, at det er beliggenhedskommunen, der skal afholde udgifterne til de sundhedsmæssige opgaver, og handlekommunen, der skal afholde udgifterne efter serviceloven.

Dog finder BKF det vigtigt, at være opmærksom på den konsekvens, at det kan blive udgiftsdrivende for socialområdet, når det ikke længere er opdelt, og / eller det bliver adskilte takster, og i tilfælde af, at man i betalingskommunen ikke konterer efter rette funktionsområde.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget "*... kan indregne udgifter til visse former for sundhedsfaglig behandling, der ydes som led i opholdet på tilbuddet i beregningen af taksterne for tilbuddet*".

BKF noterer sig, at det ikke er klart, hvad omfanget af udgiftsniveauet er.

Videre bemærker BKF, at det står formuleret:

"Sundhedsfaglig behandling skal forstås i overensstemmelse med sundhedslovens § 5 og omfatter undersøgelse, diagnosticering, sygdomsbehandling, fødselshjælp, genoptræning, sundhedsfaglig pleje samt forebyggelse og sundhedsfremme i forhold til den enkelte patient."

BKF anser også her, at omfanget af udgiften er uklart, og der er behov for en præcisering af dette.

7. Rettelse af fejl i forskellige love som følge af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

BKF tilslutter sig til fulde dette element, da BKF finder det afgørende, at der rettes fejl i forskellige love af hensyn til at sikre samspillet mellem lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, serviceloven og retssikkerhedsloven.

Videre noterer BKF sig, at lovændringerne har særligt til formål at sikre samme retsstilling i sager om børn og unge i forhold til behandling af sager i Ankestyrelsen og i forhold til kommunernes adgang til statsrefusion for særligt dyre enkeltsager, når afgørelserne er truffet af Ungdomskriminalitetsnævnet.

Med venlig hilsen

På vegne af Børne- og Kulturchefforeningen

Henning Bach Christensen
Formand

Helle Støve
Formand for Børne- og Familienetværket

Social- og ældreministeriet

Den 20. juli 2021

Høring over Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.

Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive bemærkninger til høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.).

Dansk Erhverv er overordnet positiv over for intentionen om at skabe præcise og enkle regler for fastsættelsen af takster for tilbud efter serviceloven, herunder at indregne udgifter til sundhedsfaglig behandling i taksten blandt andet med henblik på at skabe administrative lettelser hos de sociale tilbud. Herunder også intentionen om at præcisere reglerne for mellemkommunal refusion. Det er væsentligt, at ændringer med påvirkning af takster finder indvirkning hos offentlige såvel som ikke-offentlige tilbud samt at der er skabes de rette incitamentter til, at borgeren får rette tilbud.

Specifikke bemærkninger:

Vedr. mulighed for at fastsætte regler om at servicelovstilbud skal indregne udgifterne til visse sundhedsydelse i taksten

Der er uklarheder i forhold til, hvilke former for sundhedsfaglig behandling, der mere præcist kan forventes indregnet, samt om ændringen lægger op til at omfatte borgere i sociale tilbud såvel som borgere på eksempelvis friplejehjem, der også modtager sundhedsydelser. Dette vanskeliggør den præcise vurdering af ændringernes omfang. Dansk Erhverv opfordrer til, at evalueringen af den nye afregningsmodel for takster på friplejeboligområdet med lovændringen i 2015, afsluttes, før der foretages ændringer med indvirkning på taksterne på dette område.

Dansk Erhverv opfordrer til, at ændringer med indvirkning på takster på tværs af social- og ældreområdet følges op af initiativer til at skabe øget gennemsigtighed i taksterne på tværs ejerskabsformer, så tilbuds takster er retvisende, og borgeren får rette tilbud.

Såfremt der er behov for uddybning af ovenstående, står Dansk Erhverv til rådighed.

Med venlig hilsen

Christian Keller Hansen
Chefkonsulent

Social- og Ældreministeriet

Holmens Kanal 22

1060 København K

Høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.)

Danske Fysioterapeuter har med interesse læst udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.).

Det er beklageligt, at høringsfristen er placeret midt i sommerferien. Det gør det alt andet lige svære at komme med et gennemarbejdet hørings svar.

Med det forbehold følger nedenfor Danske Fysioterapeuters bemærkninger til den del af lovforslaget, der omhandler muligheden for at fastsætte regler om, at servicelovstilbud skal indregne udgifterne til visse sundhedsydelser i taksten.

Generelle bemærkninger

Danske Fysioterapeuter finder det positivt, at man med loven vil fjerne en hindring for, at der oprettes specialiserede tilbud i kommunerne. Samtidig findes det positivt, at udgifter til fysioterapi kan medregnes i tilbuddene, da det er en understregning af den vigtige rolle, fysioterapeuter har på mange specialiserede tilbud.

Omvendt bør der være en opmærksomhed på, om en stigning i prisen på specialiserede tilbud kan få nogen kommuner til at undlade at bruge andre kommuners specialiserede tilbud til egne borgere. Under alle omstændigheder er det vigtigt at sikre, at lovforslaget ikke kommer til at medføre mindre fysioterapi til borgerne.

For Danske Fysioterapeuter er det ligeledes helt centralt, at den stigning i prisen på tilbud efter serviceloven, som lovforslaget kan medføre ikke på nogen måde ender hos den enkelte borger som brugerbetaling. Som vi læser det, er det heller ikke det, der er lagt op til.

Uklarhed om tilbud

Danske Fysioterapeuter bemærker, at det er svært at gennemskue hvilke tilbud, der er omfattet af lovforslaget. Vi opfordrer således ministeriet til at konkretisere dette.

Ligeledes er det svært gennemskueligt, om lovforslaget reelt vil kunne medføre en stigning i prisen på eksempelvis genoptræningsydelser. Vi udbeder os ministeriets vurdering heraf.

Danske Fysioterapeuter står gerne til rådighed for yderligere.

Med venlig hilsen

Anders Lorentzen

Politisk konsulent

masz@sm.dk

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup, Danmark
Tlf.: +45 3675 1777
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

20. Juli 2021 / lkb_dh
Sag 16-2020-00749
Dok. 541707

Høringsvar vedr. udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering mv.)

Danske Handicaporganisationer (DH) takker for muligheden for at komme med bemærkninger til forslag om forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering mv.

Nedenfor følger DH's bemærkninger til lovforslagets syv elementer.

1. Mulighed for at fastsætte regler om, at servicelovstilbud skal indregne udgifterne til visse sundhedsydelser i taksten

Det foreslås at ændre gældende regler efter § 174 i serviceloven, således *social- og ældreministeren kan fastsætte regler om, at tilbuddene skal indregne omkostninger til varetagelse af visse former for sundhedsfaglig behandling i taksten, som blandt andet udgifter til medicinbehandling og fysioterapi*. Hensigten er at imødekomme at kommuner med specialiserede tilbud *belastes uforholdsmæssigt økonomisk*, ved at skulle betale for sundhedsydelser visiteret af anden kommune. Derudover skal det imødegå at tilbuddene aktuelt opkræver betaling hos to kommuner, handlekommune og tilbuddets beliggenhedskommune, for udgifter som ofte er svære at adskille. *Ændringen vil medføre en administrativ lettelse for tilbuddene og sikre, at lovgivningen er i overensstemmelse med praksis*.

DH har sympati for baggrunden for forslaget om, at et tilbud skal indregne udgifter til sundhedsydelser i den samlede takst for et socialt tilbud, da det vil indebære en administrativ lettelse for tilbuddet og bidrage til en mere helhedsorienteret tilgang til de social- og sundhedsfaglige ydelser, der leveres på det specialiserede socialområde. DH er dog bekymret for, at det samtidig vil bidrage til den bevægelse, vi allerede ser i dag, hvor kommuner har incitament til at tilbyde ydelser og tilbud i egen kommune fremfor at købe specialiserede ydelser beliggende i andre kommuner eller regioner. Vi ser i DH i forvejen med bekymring, at tilskuds- og udligningsreformen fra 2021 bidrager til denne bevægelse. At betalingskommunerne yderligere kan tillægges at afholde sundhedsudgifter, mener vi i DH, kan bidrage yderligere til problematikken. DH opfordrer kraftigt til, at der findes en løsning på de grundlæggende problemer omkring økonomiske incitament i visitationen af sociale tilbud og den gradvise afspecialisering af socialområdet det medfører.

2. Større gennemskuelighed i reglerne om mellemkommunal refusion for udgifter til servicelovstilbud

Det foreslås, at der foretages en oprydning af bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 9 c om mellemkommunal refusion, så det ikke ved en umiddelbar læsning fejlagtigt fremstår som om, at der er mellemkommunal refusion for udgifter til servicelovstilbud. Forslaget vil ikke medføre materielle ændringer.

DH har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer i retssikkerhedslovens § 9c.

3. Præcisering af beskrivelsen af opgaverne for Det Rådgivende Praksisudvalg

Det foreslås, at det kommer til at fremgå af retssikkerhedsloven, at Det Rådgivende Praksisudvalg i Ankestyrelsen i lighed med praksis også har til opgave at rådgive Ankestyrelsen om behovet for opfølgning på Ankestyrelsens undersøgelser af kommunernes praksis samt om generel formidling af og vejledning om Ankestyrelsens praksis.

DH bakker op om, at det præciseres i retssikkerhedsloven, at Det Rådgivende Praksisudvalg ligeledes har til opgave at rådgive Ankestyrelsen om behovet for opfølgning på Ankestyrelsens undersøgelser af kommunernes praksis samt om generel formidling af og vejledning om Ankestyrelsens praksis.

4. Tydeliggørelse af reglerne for udpegning af medlemmer til de lokale handicapråd

Det foreslås, at muligheden for repræsentation fra lokale handicaporganisationer eller grupperinger uden for Danske Handicaporganisationer i handicaprådene i kommunen kommer til at fremgå utvetydigt af retssikkerhedsloven. Der er ikke med forslaget påtænkt materielle ændringer i forhold til praksis.

DH har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer.

5. Tydeliggørelse af bemyndigelserne til social- og ældreministeren til at fastsætte regler om honoreringen af medlemmerne af henholdsvis handicaprådene og Det Centrale Handicapråd

Der foreslås med lovforslaget indsat tydelige bemyndigelser til, at social- og ældreministeren kan fastsætte regler om honorering af medlemmerne af henholdsvis de lokale handicapråd og Det Centrale Handicapråd. Der er ikke med forslaget påtænkt materielle ændringer i forhold til praksis.

DH har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer.

6. Tekniske ændringer af satsreguleringsbestemmelser i serviceloven

For at undgå tvivl foreslås, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af serviceloven, at en række beløb i loven, der satsreguleres, først reguleres og derefter afrundes. Der vil ikke med forslaget ske materielle ændringer i niveauet af ydelserne.

DH bakker op om, at det fremhæves i serviceloven, at en række beløb i loven, der satsreguleres, først reguleres og derefter afrundes.

7. Rettelse af fejl i forskellige love som følge af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Det foreslås, at der rettes flere fejl i samspillet mellem lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, serviceloven og retssikkerhedsloven. Lovændringerne har særligt til formål at sikre samme retsstilling i sager om børn og unge i forhold til behandling af sager i Ankestyrelsen og i forhold til kommunernes adgang til statsrefusion for særligt dyre enkeltsager, når afgørelserne er truffet af Ungdomskriminalitetsnævnet, som hvis afgørelsen var truffet af kommunalbestyrelsen eller børn og unge-udvalget i kommunen.

DH har ingen bemærkninger til forslagene vedrørende rettelse af fejl i forbindelse med samspillet mellem lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, serviceloven og retssikkerhedsloven.

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen
Formand

Social- og Ældreministeriet

Att.: Maria Schultz, masz@sm.dk

DANSKE
REGIONER

16-07-2021

EMN-2021-00853

Dok.id. 1463447

Hørings svar til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (forenkling og præcisering af regler om mellemkommunal refusion og satsregulering)

Overordnede kommentarer til lovforslaget

Indledende skal det bemærkes, at lovforslaget skal understøtte lige adgang for alle borgere til at få dækket behovet for sundhedsfaglige ydelser – uanset om borgerne bor på botilbud eller bor i eget hjem.

Den nuværende takststruktur indeholder flere uhensigtsmæssige incitamenter. Bl.a., som det fremgår af høringsbrevet, belastes en kommune i dag økonomisk af at have et specialiseret tilbud beliggende i kommunen, fordi beliggenhedskommunen skal betale for sundhedsydelser til borgerne på botilbuddet, selvom det er en anden kommune der har visiteret borgerne (en anden handlekommune). Det kan have negative konsekvenser for udbuddet af specialiserede og højt specialiserede tilbud, der kan have meget plejkrævende borgere og borgere med en flerhed af udfordringer, heriblandt ofte også somatiske udfordringer. Der er derfor omkostninger forbundet med at være beliggenhedskommune for et specialiseret/højt specialiseret tilbud, som kan skabe negative incitamenter ift. villigheden til at oprette og være beliggenhedskommune for de specialiserede/højt specialiserede tilbud. Dette økonomiske incitament understøtter ikke, at udbuddet af tilbud styres af behov og efterspørgsel, hvilket er uhensigtsmæssigt.

I det perspektiv er det positivt, at lovforslaget giver social- og ældreministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om indregning af udgifter til sundhedsydelser i taksten for tilbuddet.

Selvom lovforslaget umiddelbart rummer potentiale for at understøtte oprettelse af specialiserede tilbud, må det sikres, at de nye regler for indregning af sundhedsydelser i taksterne ikke negativt påvirker 1) kommunernes incitament til at visitere en borger til et specialiseret tilbud og 2) udbuddet af specialiserede tilbud.

For det første skal reglerne understøtte, at borgeren altid får det rette tilbud, der opfylder borgerens behov. Visitationen må ikke være styret af økonomiske incitamenter, men udelukkende borgerens behov, og hvilket tilbud der

DANSKE REGIONER
DAMPFÆRGEVEJ 22
2100 KØBENHAVN Ø
+45 35 29 81 00
REGIONER@REGIONER.DK
REGIONER.DK

bedst opfylder de behov. Lovforslaget berører nogle af samfundets mest udsatte borgere.

For det andet må det tages i betragtning, at ændringer af økonomisk karakter, kan få strukturelle konsekvenser. Det specialiserede socialområde kræver særlig opmærksomhed ift. at sikre det nødvendige udbud af specialiserede tilbud. Det samlede udbud af tilbud er helt afgørende for, om borgerne kan få den hjælp, de har brug for, for at få optimale livsudfoldelsesmuligheder og leve et liv på egne præmisser.

De nye regler for indregning af sundhedsydelser i taksterne må ikke skabe nye strukturer, hvor udbuddet af tilbud påvirkes negativt og begrænser mulighederne for, at borgerne med behov for specialiserede indsatser får den rette hjælp.

Reglerne skal sikre lige vilkår for alle udbydere af specialiserede tilbud. Derfor bør indregning af sundhedsydelser i taksten ikke skelne mellem, om borgerens betalingskommune er samme som beliggenhedskommunen eller ej.

I fastsættelsen af regler for indregning af sundhedsydelser i taksterne, er der flere væsentlige forhold, man skal være opmærksom på. De relevante parter bør bidrage til udarbejdelsen af de konkrete regler for indregning af sundhedsydelser i taksterne for tilbuddet. Regionerne bidrager gerne til udarbejdelsen af reglerne.

Eksempler på mere konkrete opmærksomhedspunkter:

- Grænsen mellem hvornår en sundhedsfaglig opgave kan og skal løses af botilbuddet eller af den kommunale hjemmesygepleje er flydende og uklar i dag. Der kan opstå usikkerhed mellem det sociale botilbud og den kommunale hjemmesygepleje om, hvem der skal yde sygepleje til en borger på botilbuddet, idet der kan være forskellige opfattelser af, om sundhedsfaglig behandling/sygepleje er indeholdt i et ophold på et specialiserede botilbud. Det må der tages højde for i lovforslaget og i fastsættelse af regler for indregning af taksterne.
- Det fremgår, at reglerne for indregning af omkostninger skal gælde "visse former for sundhedsfaglig behandling". Der er brug for at definere "visse former for sundhedsfaglig behandling" præcist og fast. Desuden skal det fremgå klart, at sundhedsydelser, der falder uden for definition skal leveres af beliggenhedskommunen.
- Vil lovforslaget indebære, at botilbuddene skal yde flere sundhedsfaglige opgaver end de gør i dag? Hvis det er tilfældet, så er der en lang række udfordringer. Det er ikke realistisk, at alle botilbuddene selv kan varetage alle typer af sundhedsfaglige opgaver, som en hjemmesyge-

plejerske fra kommunen i dag skal varetage. Ikke alle botilbud har sundhedsfagligt personale ansat, da målgruppen ikke tilsiger det, og disse botilbud vil ikke kunne løse alle de sundhedsfaglige opgaver.

- Det fremgår af de almindelige bemærkninger, at "Det vil således alene være sundhedsfaglig behandling, der ydes af tilbuddet selv, der vil skulle indregnes". Der er behov for at få dette præciseret. Er der tale om, at al sundhedsfaglig behandling, som ydes af tilbuddet, kan og skal indregnes i taksterne? Eller er der tale om, at det kun er sundhedsfaglig behandling, der ikke kan ydes af andre, eksempelvis den kommunale hjemmesygepleje, der kan og skal indregnes?
- De nye regler for indregning af sundhedsydelser i taksterne må ikke uhensigtsmæssigt skelne mellem, om beliggenhedskommunen også er betalingskommune eller om en anden kommune end beliggenhedskommune betaler. Reglerne skal sikre, at kommunen er villig til at betale for det rette tilbud til borgeren, uanset hvilken kommune tilbuddet er beliggende i.
- Der vil være sundhedsfaglige ydelser, som man ikke kan forudse, at borgeren vil få brug for. Det skal afklares, hvordan disse skal indregnes og afregnes, og hvordan det sikres, at borgerens handlekommune ikke modsiger sig en takstbetaling/takststigning, hvis borgeren har haft eller får brug for sundhedsfaglige ydelser, der ikke var forventet, da handlekommune købte pladsen på tilbuddet.

Det kan blive administrativt tungt for botilbuddene, hvis der skal udarbejdes to takster for borgerne på botilbud, hhv. takst for servicelovsydelser og takst for sundhedsydelser.

På baggrund heraf ser vi frem til at blive inddraget i udarbejdelse af nye regler inden et eventuelt udkast til bekendtgørelse sendes i høring. Det er vores forhåbning, at en præciseret bekendtgørelse vil skabe klarhed over ovennævnte usikkerheder, heriblandt hvilke former for sundhedsfaglig behandling, der skal indregnes i taksten og hvilke, der ikke skal.

Økonomi

Sagen ønskes medtaget på Lov- og Cirkulæreprogrammet med henblik på forhandling af lovforslagets konsekvenser for regionernes økonomi.

Herværende svar på høringen er sendt med forbehold for ledelsesgodkendelse efter den 9. august 2021.

Venlig hilsen

Anne-Mette Sønderby Bonde

Til: Maria Schultz (masz@sm.dk)
Fra: Kenni Elm Olsen (keo@datatilsynet.dk)
Titel: Vedrørende høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, Social- og Ældreministeriet sagsnr.: 2021 - 2731
Sendt: 21-06-2021 07:49

Kære Maria Schultz

Jeg har netop kigget på ovennævnte lovforslag. Jeg har umiddelbart ikke kunnet se, at de foreslåede ændringer har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, jf. databeskyttelseslovens § 28.

Hvis der skulle være noget i forslaget, som jeg har overset, som er relevant for Datatilsynet, dvs. vedrører behandlingen af personoplysninger, må du meget gerne vende tilbage.

Hvis dette ikke er tilfældet, har Datatilsynet ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kenni E. Olsen
Specialkonsulent, cand.jur.

keo@datatilsynet.dk
T 29 49 32 80

DATATILSYNET

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 33 19 32 00
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

Social- og Ældreministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Journalnr.	
Jurist	Merethe Laursen
Telefon	22 68 23 05
E-mail	merethe.laursen@dukh.dk
Dato: 20. juli 2021	

Att.
Maria Schultz

Sagsnr. 2021 - 2731

Høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.)

Tak for høringsmateriale.

Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet (DUKH) har følgende bemærkninger:

Udkastet har ikke givet anledning til bemærkninger fra DUKH i forhold til retssikkerheden på handicapområdet.

Med venlig hilsen

Merethe Laursen
Specialkonsulent/Jurist

Social- og Ældreministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Familierehuset
Storetorv 10
6200 Aabenraa

Telefon: 7256 7000
Skriv til os via borger.dk
www.familierehuset.dk

EAN-Nr. 5798000362222

Svar på høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retsikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.)

Ovennævnte høring vedrører emner uden for Familierehusets ressort, hvorfor Familierehuset ikke har bemærkninger.

Med venlig hilsen

Morten E. Snitker
Juridisk chef

Dato:
21-06-2021

Direktion

Sagsnr.:
2021-51916

Sagsbehandler:
Ingelise Folmer

Forhandlings
fællesskabet

Til
Social- og Ældreministeriet
masz@sm.dk

Aktivitetensnr.: 21-0086.64.
LSJ
Direkte tlf.nr.: 3347 0616
29. juni 2021

Vedr.: Høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering mv.

Forhandlingsfællesskabet har ved mail af 18. juni 2021 modtaget høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering mv., med frist for eventuelle bemærkninger den 20. juli 2021.

Forhandlingsfællesskabet har ikke bemærkninger til udkast til lovudkastet, men henviser til eventuelle høringssvar fra Fagbevægelsens Hovedorganisation og Akademikerne samt fra Forhandlingsfællesskabets medlemsorganisationer.

Med venlig hilsen

Nanna Kolze

Til Social- og Ældreministeriet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Sendt til: masz@sm.dk

FSD hørings svar til udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.)

FSD har med interesse læst det fremsendte høringsmateriale og har følgende kommentarer:

Vedr. mulighed for at fastsætte regler om at servicelovstilbud skal indregne udgifterne til visse sundhedsydelser i taksten:

Det er et skridt i den rigtige retning, at visse ydelser efter sundhedsloven også fremadrettet skal være omfattet af muligheden for mellemkommunal refusion. Det vil – som ministeriet skriver – medføre en mindre økonomisk belastning af de institutions-/tilbudstunge kommuner. Henset til, at formålet med reglerne om mellemkommunal refusion netop er at beskytte kommunerne mod eksport af udgifter knyttet til borgere i tilbud efter serviceloven (og tilsvarende tilbud), så kan det dog undre, at lovforslaget er begrænset således, at det kun er sundhedsfaglig behandling, der ydes af det enkelte tilbud selv, der vil kunne indregnes i den mellemkommunale refusion. Det vil – også ifølge lovforslaget – medføre, at der fortsat ikke kan kræves mellemkommunal refusion for udgifter til fx hjemmesygepleje og misbrugsbehandling efter sundhedsloven. Derfor er det fortsat den kommune, hvor tilbuddet er beliggende, som skal afholde disse udgifter efter sundhedsloven – også selvom det er en anden kommune, der har visiteret borgeren til tilbuddet. Der kan derfor i mange sager fortsat være et væsentligt økonomisk incitament til at visitere borgere med tunge sundhedsfaglige indsatser til tilbud i andre kommuner.

Vedr. rettelse af fejl i forskellige love som følge af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet:

Vedr. ensretning af regelsæt omkring særligt dyre enkeltsager:

Det er glædeligt, at der med tilbagevirkende kraft rettes op på den fejl, at der med lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet ikke har været samme adgang til statsrefusion for særligt dyre enkeltsager, som der er i sager, hvor afgørelsen er truffet af kommunalbestyrelsen eller børn og unge-udvalget under servicelovens bestemmelser.

Vedr. klagebehandling i Ankestyrelsen:

Det er glædeligt, at ministeriet vil sikre samme retstilstand for klagebehandlingen i Ankestyrelsen, uanset om en indgribende afgørelse er truffet i børn og unge-udvalget i kommunerne, af

Ankestyrelsen efter servicelovens § 65, stk. 3, eller af Ungdomskriminalitetsnævnet. Der er imidlertid tale om ændringer, som ikke har den store betydning for de berørte borgere, idet Ankestyrelsen langt hen ad vejen allerede har behandlet sagerne ens.

Når ministeriet anerkender, at der er behov for at sikre samme retstilstand for klagesagsbehandling i den nævnte sammenhæng, er det beklageligt, at ministeriet ikke i samme ombæring finder anledning til at ændre reglerne således, at parterne ved alle afgørelser efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet har mulighed for at indbringe sagerne for Ankestyrelsen for derved at sikre samme retstilstand for klagebehandling som under servicelovens bestemmelser. Den nuværende lovgivning betyder i praksis, at

hvis et barn får en afgørelse om forebyggende foranstaltninger fra kommunen under servicelovens bestemmelser – fx kontaktperson, så kan sagens parter klage over afgørelsen til Ankestyrelsen. Hvis barnet får en afgørelse om et tilsvarende forbedringsforløb med identisk støtte fra UKN, så kan sagens parter ikke klage over afgørelsen – det endda selvom afgørelsen fra UKN ikke kræver samtykke og manglende efterlevelse kan sanktioneres.

FSD så gerne i forbindelse hermed, at ministeriets fokus på at sidestille børnenes og de unges retstilstand også adresserede den manglende stillingtagen til skyldsspørgsmålet for aldersgruppen 10-14 år. Uens behandling for loven når børn i samme sagskompleks får nævnsafgørelser med meget forskelligt indhold for samme type forseelse. Manglende indhentelse af udtalelse om personlige forhold for de 15-17-årige. Samt dårligere vilkår for udarbejdelsen af ungeundersøgelsen sammenlignet med § 50 undersøgelsen: Herunder det forhold, at psykiatrien og somatikken ikke er underlagt samme tidsfrister som kommunerne.

Når der skal lægges op til ændringer i retssikkerhedsloven, er det desuden uhensigtsmæssigt, at der ikke lægges op til en ændring af retssikkerhedslovens § 11 c således, at kommunen også i sager omfattet af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet kan indhente oplysninger uden samtykke. Den nuværende formulering af bestemmelsen medfører, at kommunen i sager, hvor der ikke er muligt at fremskaffe samtykke, alene vil kunne udarbejde en ungefaglig undersøgelse på baggrund af de allerede foreliggende oplysninger.

FSD havde gerne set, at ændringsforslagene i udgangspunktet havde været mere omfattende end, hvad der er sendt i høring. Herunder bl.a. sikring af mere fleksible rammer for det tværfaglige samarbejde og muligheden for et individuelt fagligt skøn – både i forbindelse med målgruppeafgrænsning (herunder individuel faglig vurdering af om børnene og de unge er kriminalitetstruede eller henvises med baggrund i deres handicap), tilrettelæggelse af nævnsmøderne, prioritering af hastende sager og individuelt tilrettelagte tilsynsforpligtelser.

Ligesom FSD gerne havde set en tydeligere afgrænsning imellem Ungdomskriminalitetsnævnet og børn- og unge-udvalget i de sager hvor der for nuværende er en uhensigtsmæssig dobbeltsagsbehandling på baggrund af delt kompetence.

FSD indgår fortsat gerne i en dialog omkring de supplerende justeringer som vurderes nødvendige for at sikre hensigtsmæssige rammer omkring det kriminalpræventive samarbejde i og omkring Ungdomskriminalitetsnævnet.

Med venlig hilsen

Jakob Bigum Lundberg

Formand i FSD

Social- og Ældreministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
E-mail: masz@sm.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
MOBIL +45 91 32 57 01
EMTH@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 21/01896-2

7. JULI 2021

**HØRINGSSVAR OVER UDKAST TIL LOVFORSLAG OM
ÆNDRING AF SERVICELOVEN,
RETSSIKKERHEDSLOVEN OG LOV OM BEKÆMPELSE
AF UNGDOMSKRIMINALITET**

Social- og Ældreministeriet har ved e-mail af 21. juni 2021 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.).

Instituttet har ingen bemærkninger.

Der henvises til ministeriets sagsnummer 2021 – 2731.

Med venlig hilsen

Emilie Thage
JURIDISK RÅDGIVER

Social- og Ældreministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Sendt pr. mail til masz@sm.dk

Høringssvar fra KL vedr. syv ændringer af retssikkerhedsloven, serviceloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet

KL har modtaget udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet i høring.

KL tager forbehold for de økonomiske konsekvenser af lovforslaget og en efterfølgende politisk behandling af høringen.

KL har følgende kommentarer til lovforslagets syv elementer:

1. Mulighed for at fastsætte regler om at servicelovstilbud skal indregne udgifterne til visse sundhedsydelser i taksten

KL støtter forslaget om, at leverandører af sociale tilbud skal kunne indregne udgifterne til visse sundhedsydelser, som ydes af tilbuddet, i taksten for tilbuddet. Ændringen vil sikre, at lovgivningen er i overensstemmelse med praksis.

Som beskrevet i lovbemærkningerne kan de aktuelle regler udgøre en barriere for, at kommunerne opretter specialiserede tilbud til gavn for borgere i andre kommuner.

KL anbefaler, at det også overvejes at indføre ret til mellemkommunal refusion for andre sundhedslovsydelser, der ydes til borgere på sociale tilbud, fx hjemmesygepleje, alkoholbehandling og stofmisbrugsbehandling efter sundhedslovens §§ 138, 141 og 142.

Som reglerne er nu, skal udgifter til hjemmesygepleje mv. til borgere i sociale tilbud fortsat betales af beliggenhedskommunen, også selvom det er en anden kommune, der har visitations- og finansieringsansvaret for servicelovsydelser til borgeren.

2. Større gennemsækelighed i reglerne om mellemkommunal refusion for udgifter til servicelovstilbud

KL har ingen bemærkninger til forslaget.

3. Præcisering af beskrivelsen af opgaverne for Det Rådgivende Praksisudvalg

Dato: 6. juli 2021

Sags ID: SAG-2021-03306
Dok. ID: 3099098

E-mail: RIL@kl.dk
Direkte: 3370 3238

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 3

KL har ingen bemærkninger til forslaget.

4. Tydeliggørelse af reglerne for udpegning af medlemmer til de lokale handicapråd

KL har ingen bemærkninger til forslaget.

5. Tydeliggørelse af bemyndigelserne til social- og ældreministeren til at fastsætte regler om honoreringen af medlemmerne af henholdsvis handicaprådene og Det Centrale Handicapråd

KL har ingen bemærkninger til forslaget.

6. Tekniske ændringer af satsreguleringsbestemmelser i serviceloven

KL har ingen bemærkninger til forslaget.

7. Rettelse af fejl i forskellige love som følge af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet

Parallelitet mellem Ankestyrelsens behandling af klager over børn og unge-udvalgets afgørelser og klager over Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser.

KL er enig i, at der bør være de samme klagemuligheder over sager, der er truffet afgørelse om i Ungdomskriminalitetsnævnet og i børn og unge-udvalget. KL er også enig i, der skal være parallelitet mellem Ankestyrelsens behandling af klager over børn og unge-udvalgets afgørelser og klager over Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser, der indbringes for Ankestyrelsen.

KL ser frem til, at der bliver rettet op på reglerne om klagemuligheder og frister for behandling af klager, således, at der sikres samme retstilstand for klagebehandlingen i Ankestyrelsen, uanset om en afgørelse er truffet i børn og unge-udvalget i kommunerne eller af Ungdomskriminalitetsnævnet.

Det undrer dog KL, at ministeriet ikke benytter anledningen til også at ændre reglerne således, at børn, unge og deres forældre, ved alle afgørelser efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, har samme mulighed for at indbringe sagerne for Ankestyrelsen, som under serviceloven. Det ses ikke med det fremsatte lovforslag, at ministeriet adresserer denne problemstilling.

Tilpasning af reglerne om refusion af særligt dyre enkeltsager
Siden Ungdomskriminalitetsnævnets indførelse 1. januar 2019 har det ikke været muligt for kommunerne at indhente refusion for særligt dyre enkeltsager i sager, hvor nævnet har truffet afgørelse om en indsats efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Refusion har kun været muligt i sager, der er truffet afgørelse om

Dato: 6. juli 2021

Sags ID: SAG-2021-03306
Dok. ID: 3099098

E-mail: RIL@kl.dk
Direkte: 3370 3238

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 3

i henhold til Serviceloven, dvs. i sager, som Ungdomskriminalitetsnævnet ikke har truffet afgørelse i.

Justitsministeriet og Social- og Ældreministeriet angiver i bemærkningerne til ændringsforslaget, at der er tale om en beklagelig fejl.

KL er enig og har siden 2019 forsøgt at få Justitsministeriet samt Social- og Ældreministeriet i dialog om den manglende refusionsmulighed for sager, som Ungdomskriminalitetsnævnet har truffet afgørelse om.

KL ser derfor frem til, at der nu rettes op på denne fejl i lovgivningen. KL vil desuden gerne kvittere for, at det med ændringen bliver muligt at indhente refusion fremadrettet samt med tilbagevirkende kraft.

KL ser frem til at høre nærmere om proces og håndtering af de nye refusionsregler.

Dato: 6. juli 2021

Sags ID: SAG-2021-03306
Dok. ID: 3099098

E-mail: RIL@kl.dk
Direkte: 3370 3238

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 3

Med venlig hilsen

Janet Samuel

*Social- og Indenrigsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att: masz@sm.dk*

16. juli 2021

Høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.)

Overordnede bemærkninger

Selveje Danmark har den 18. juni modtaget et udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.) i høring. Selveje Danmark takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Selveje Danmark har med interesse læst udkastet og stiller sig overordnet positivt i forhold til at præcisere reglerne for mellemkommunal refusion. Selveje Danmark finder det positivt, at de kommuner, hvori der er placeret et tilbud efter serviceloven, fritages fra den økonomiske belastning, der på nuværende tidspunkt består i at skulle betale for sundhedsydelser for borgere, der er visiteret til tilbuddet af en anden kommune. Men lovforslaget er i dets nuværende form meget svær at skelne mellem, hvilke ydelser der er omfattet og hvilke der ikke er.

Specifikke bemærkninger

Taksten

Lovforslaget lægger op til, at udgifter til den sundhedsfaglige behandling indregnes i taksten for det enkelte tilbud. Sundhedsudgifterne kan dog være stærkt svingende, hvorved tilbud som tilfældigvis har borgere, der har et stort og dyrt behov for sundhedsfaglig behandling, vil ende med en højere takst og dermed være mindre konkurrencedygtige. Det bør desuden overvejes, hvordan man forestiller sig, at taksten udregnes, da udgifterne til sundhedsudgifter kan svinge meget.

Endelig peger Selveje Danmark på, at det er vigtigt, at udgifter til forbindingsstoffer ikke pålægges det enkelte tilbuds takst, men at kommunerne kan opnå mellemkommunal refusion for disse udgifter i form af en afregning direkte mellem betalings- og opholdskommune.

Hvilke ydelser er dækket?

Forslaget rummer desuden uklarheder i forhold til, hvilke former for sundhedsfaglig behandling, som social- og ældreministerens efter al sandsynlighed forventer skal kunne indregnes i taksten. Det er på den baggrund vanskeligt vurdere lovforslagets rækkevidde og konsekvensers udførligt.

Vedr. § 174, stk. 3 og tilføjesen »hvilken sundhedsfaglig behandling efter sundhedsloven«

Selveje Danmark finder det positivt og rimeligt, at der med lovforslaget skabes hjemmel til, at bopælskommunen kan få refusion for nogle af de sundhedsudgifter, der knytter sig til borgere fra andre kommuner.

Lovforslaget er med til at sikre, at det ikke er en økonomisk belastning for den enkelte kommune at huse tilbud med borgere fra andre kommuner, som har brug for kommunale sundhedsydelser, hvad enten det er privat eller offentligt.

Selveje Danmark påpeger samtidig, at hvis lovforslaget vedtages i dets nuværende form, bør det enkelte tilbud i højere grad end i dag have mulighed for at beskrive på f.eks. Tilbudsportalen eller Plejehjemsoversigten, hvilke ydelser tilbuddet, der er indeholdt i taksten, så det er klart tydeligt, hvad der leveres for den pågældende takst. Overgangen til at indregne sundhedsudgifter i taksten bør ske med så langt varsel, at det kan indregnes i pladspriserne for det kommende år.

Evaluerings af friplejetaksten

Da det er uklart, hvilke ydelser der er omfattet af forslaget er det også uklart, hvorvidt der skelnes mellem ældre, der modtager sundhedslovsydelser på friplejehjem og borgere på sociale tilbud. Såfremt det også dækker borgere på friplejehjem, bør man overveje, hvordan lovændringen spiller sammen med, at man står overfor at skulle evaluere den 'nye' takstmodel på ældreområdet. Denne evaluering bør færdiggøres inden man laver takststrukturen om. Det kunne også være, at resultaterne fra evalueringen kunne bruges til, hvordan lovgivningen kan forbedres.

Afsluttende bemærkninger

Selveje Danmark har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kåre Skarsholm
Chefkonsulent, Selveje Danmark
Mail: ksk@selveje.dk

Til: Maria Schultz (masz@sm.dk)
Fra: msc004@uknaevn.dk (msc004@uknaevn.dk)
Titel: Høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.)
Sendt: 07-07-2021 18:40
Bilag: Høringsbrev.pdf; Høringsliste.pdf; Lovforslag.pdf;

Til Social- og Ældreministeriet

Jeg skal hermed meddele, at Ungdomskriminalitetsnævnet ikke har bemærkninger til udkastet til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og statsregulering m.v.).

Med venlig hilsen

Marianne Ørts Schmidt
Sekretariatschef

Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat
Mobil: 2124 3281
E-mail: msc004@uknaevn.dk

UNGDOMS
KRIMINALITETS
NÆVNET

Tlf.: 5118 7420
E-mail: uknaevn@uknaevn.dk
(Bemærk ny mailadresse)
Politortorvet 14
1780 København V
www.ungdomskriminalitetsnaevnet.dk

Fra: Lovekspeditionen <publikationer@sm.dk>

Sendt: 18. juni 2021 11:12

Til: Udsendelse fra Social- og Ældreministeriet <dpudsend@sm.dk>

Cc: Maria Schultz <masz@sm.dk>; Elsebeth Jensen <eje@sm.dk>

Emne: Høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.)

Social- og Ældreministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

-
-
J.nr. 2021 - 2731

Dato 18.06.2021

Til de på vedlagte høringsliste anførte høringsparter

Høring over udkast til lovforslag om ændring af serviceloven, retssikkerhedsloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.)

Med venlig hilsen

Elsebeth Jensen

Høringssvar til lovforslag om ”Forenkling og præcisering af regler om finansiering, mellemkommunal refusion og satsregulering m.v.”

Hermed følger Dataproces' høringssvar til udkastet til lovforslag offentliggjort på Høringsportalen under linket <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/65276>

Dataproces har følgende kommentarer til lovforslaget:

Indholdsmæssig ændring i retssikkerhedslovens §9c, stk. 6, 2. pkt.

Lovforslagets §1, nr. 8 og 9 vil medføre en indholdsmæssig ændring for retten til mellemkommunal refusion for ubegrundet hjemgivne børn og unge.

De 2 punkummer i retssikkerhedslovens §9c, stk. 6 vil herefter få følgende ordlyd (ændringer fremhævet af mig):

Stk. 6. Opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2, 4 og 5 og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrundet tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind.

En opholdskommune har [...] ret til refusion for udgifter efter lov om social service, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 66 i lov om social service, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Retssikkerhedslovens §9c, stk. 6 har 2 punkummer: 1) ret til refusion ved passivitet og 2) ret til refusion ved ubegrundet hjemgivelse.

Refusion ved passivitet vil omfatte udgifter efter alle love i §9c, stk. 1 foruden udgifter efter serviceloven.

Refusion ved ubegrundet hjemgivelse vil fremover kun omfatte udgifter efter serviceloven – *ikke de øvrige love nævnt i retssikkerhedslovens §9c, stk. 1*. Dette vil være en indholdsmæssig ændring i forhold til den nugældende retstilstand og dermed stride mod lovforslagets intention.

Langt de fleste udgifter til et anbragt barn eller ung vil ganske vist være udgifter efter serviceloven. Dog kan mindreårige f.eks. også være i målgruppen for visse beskæftigelsesindsatser, jfr. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats §1, nr. 3. Der vil fremover ikke være ret til refusion for sådanne udgifter efter §9c, stk. 6, 2. pkt.

Nibe, juli 2021

Ligeledes vil retten til refusion ved ubegrundet hjemgivelse kunne bestå, hvis den unge ved det fyldte 18. år fortsætter i et ubrudt anbringelsesforløb, jfr. retssikkerhedslovens §9c, stk. 10. I så fald vil hjemlen til refusion for den anbragte voksne fortsat være §9c, stk. 6, nr. 2. I disse tilfælde vil den anbringende kommune fremover ikke have ret til til refusion fra den hjemgivende kommune for udgifter efter de andre love nævnt i retssikkerhedslovens §9c, stk. 1 – f.eks. førtidspension eller boligstøtte.

Dette er en ændring af den nuværende retstilstand.

Jeg kan derfor anbefale, at §9c, stk. 6, 2. pkt. får samme ordlyd som 1. pkt. med hensyn til de udgifter, der kan kræves refunderet, altså: "for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service".

Ret til refusion for udgifter efter serviceloven i uenighedssager

I retssikkerhedslovens §9, stk. 13 findes en handlekommuneregel i tilfælde af uenighed om rette opholdskommune.

Til denne regel henviser tillige §9, stk. 14 og §9a, stk. 7 og 8 (via §9, stk. 14). Disse regler vedrører uenighed om handleforpligtelsen efter serviceloven i anbringelsessager.

I §9, stk. 13 indeholder en regel om ret til refusion for den kommune, som i kraft af disse regler i en periode må agere handlekommune i en sag, men som ender med ikke at have med handleforpligtelsen, når sagen er blevet ordentligt oplyst.

Efter §9, stk. 13, 3. pkt. beregnes refusion i dette tilfælde efter §9c, stk. 1. Det vil sige, at for fremtiden vil der ikke være ret til refusion for udgifter efter serviceloven, hvis nærværende lovforslag vedtages uændret, fordi serviceloven fjernes fra §9c, stk. 1. Dette er en væsentlig ændring af retstilstanden.

Forholdet kan remedieres ved, at §9, stk. 13, 3. pkt. får en ordlyd i stil med: "Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1, dog er der også ret til refusion for udgifter efter lov om social service."

Ret til refusion for udgifter efter serviceloven ved bemyndigelse med hensyn til handleforpligtelsen

Retssikkerhedsloven indeholder 3 legale bemyndigelsesordninger i forhold til handlepligten. Det er 1) §9, stk. 6, 2) §9 stk. 11 og 3) §9a, stk. 6.

Nibe, juli 2021

Reglerne muliggør aftaler om bemyndigelse med hensyn til handleforpligtelsen mellem kommunerne. Sådanne bemyndigelsesaftaler angår næsten altid *alene* handleforpligtelsen og vedrører næsten *aldrig* betalingsforpligtelsen i sagen. Mellemkommunal refusion i disse bemyndigelsessager falder tilsyneladende i et hul ved det nye lovforslag.

Især bliver det relevant i sager med bemyndigelse efter §9, stk. 11 og §9a, stk. 6, hvilket kan illustreres med følgende eksempler:

Hvis A Kommune anbringer en borger i B Kommune, kan A Kommune efter retssikkerhedslovens §9, stk. 11 bemyndige B Kommune til også at varetage handleforpligtelse efter serviceloven for borgeren. Forpligtelsen skulle ellers efter §9, stk. 7 være varetaget af A Kommune.

Hvis A Kommune anbringer en mindreårig i B Kommune, kan A Kommune efter retssikkerhedslovens §9a, stk. 6 bemyndige B Kommune til at varetage handleforpligtelsen efter hele den sociale lovgivning for borgeren. Forpligtelsen skulle ellers efter §9a, stk. 4, 2. pkt. være varetaget af A Kommune.

I disse tilfælde vil alene handleforpligtelsen være delegeret til B Kommune. De 2 kommuner vil derimod ikke have behov for at indgå aftale om betalingsforpligtelsen efter retssikkerhedslovens §9c, stk. 12. Dette skyldes, at der efter de nugældende regler i denne situation *efter ordlyden i bestemmelsen* vil være ret til refusion efter retssikkerhedslovens §9c, stk. 2, jfr. stk. 1 – *såvel for udgifter efter serviceloven*, som efter de øvrige love nævnt i §9c, stk. 1.

Med den i nærværende lovforslag foreslåede ændring vil der fremover i disse situationer ikke være ret til refusion for udgifter efter serviceloven. Kommunerne vil skulle gøres særsomt opmærksom på dette, og de skal fremover igennem det ekstra skridt *også* at aftale refusion for udgifter efter serviceloven efter retssikkerhedslovens §9c, stk. 12.

Problemet vil imidlertid også komme til at ramme alle igangværende bemyndigelsesaftaler, hvor opholdskommunen fra lovforslagets ikrafttræden pludselig ikke længere vil have ret til refusion for udgifter efter serviceloven. Dette må være en utilsigtet konsekvens af lovforslaget.

Situationen vil medføre, at kommunerne skal skynde sig at indgå betalingsaftaler, inden lovforslaget i givet fald træder i kraft – ellers skal de bemyndigede handlekommuner skynde sig at opsigte bemyndigelsesaftaler med kommuner, som ikke vil indgå betalingsaftaler.

Forholdet kan remedieres ved enten at indføre en regel om ret til refusion *også* for udgifter efter serviceloven i bemyndigelsessager i et ekstra stykke i retssikkerhedslovens §9c. Alternativt skulle det indskrives i §9c, stk. 2 og 3 om refusionsbetingelserne eller i §9, stk. 6 og 11 samt §9a, stk. 6 om bemyndigelsesordningerne.

Nibe, juli 2021

Et ekstra stykke i §9c kunne f.eks. måske have en ordlyd i stil med: "Kommuner, der i kraft af bemyndigelse efter §9, stk. 6, stk. 11 eller §9 a, stk. 6 udøver handleforpligtelsen efter lov om social service, har ret til refusion for udgifter efter lov om social service fra den kommune, der har betalingsforpligtelsen for borgeren i medfør af §9 c, stk. 2-6".

Det bemærkes, at problemet især er relevant ved bemyndigelser efter retssikkerhedslovens §9, stk. 11 og §9a, stk. 6. Problemet kan dog også opstå i sager om bemyndigelse efter §9, stk. 6.

Eksempel: A Kommune har anbragt en borger i B Kommune. A Kommune træffer afgørelse om ikke at hjemtage handleforpligtelsen for borgeren i 2011. B Kommune anbringer borgeren i C Kommune. C Kommune burde blive handlekommune efter reglen i retssikkerhedslovens §89a, men indgår bemyndigelsesaftale med B Kommune om, at B Kommune bevarer handleforpligtelsen. I denne situation vil B Kommune efter det nye lovforslag ikke længere have ret til refusion for udgifter efter serviceloven fra A Kommune.

Ret til refusion for udgifter efter serviceloven i sager, hvor handleforpligtelsen ikke er hjemtaget

Jeg er opmærksom på, at ministeriet i pkt. 2.2.3. i forarbejderne til nærværende lovforslag skriver (min fremhævnings):

"Det foreslås således, at der indsættes henvisninger i § 9 c, stk. 4-6 og 12, til, at i situationer omfattet af de pågældende bestemmelser kan der også ske mellemkommunal refusion af udgifter efter serviceloven. De nævnte bestemmelser omfatter efterværn (stk. 4), brug af fritvalgsordning (stk. 5), sager, hvor den kommune, borgeren tidligere havde ophold i, burde have ydet hjælp (stk. 6), og tilfælde hvor to kommuner selv har aftalt, at der skal være mellemkommunal refusion (stk. 12). Der findes ikke at være behov for regulering af tilfælde, hvor en kommune i forbindelse med ikrafttrædelsen den 1. august 2010 af lov nr. 550 af 26. maj 2010 har truffet afgørelse om ikke at overtage handlepligten over for en borger, idet disse situationer er reguleret ved lov nr. 550 af 26. maj 2010."

Paragrafferne i lov nr. 550 af 26. maj 2010 (især overgangsparagrafferne 3 og 4) tager imidlertid alene sigte på spørgsmål vedrørende handleforpligtelsen i disse sager. Spørgsmålet om refusion er ikke berørt i lovens bestemmelser.

Tværtimod fremgår det klart af lovforarbejderne til den pågældende lov, at det forudsættes, at ordlyden i *de gældende bestemmelser i retssikkerhedsloven* om mellemkommunal refusion også fremover tilfredsstillende vil regulere dette forhold i de sager, hvor der vil forekomme ændret handlekommune efter hjemtagelse.

Nibe, juli 2021

Altså: Opholdskommunen vil fremover ikke skulle have direkte udgifter efter serviceloven, men fortsat ret til refusion for udgifter efter de øvrige loven i retssikkerhedslovens §9c, stk. 1. *Dog*, for det tilfælde, at handleforpligtelsen *ikke* bliver hjemtaget, vil opholdskommunen have ret til refusion for udgifter efter serviceloven i henhold til *de gældende regler* i retssikkerhedsloven.

Jeg kan især henvise til følgende passager fra [lovforarbejderne til lov nr. 550 af 26. maj 2010](#) (mine fremhævninger):

Fra forarbejdernes pkt. 2.2.3.:

”Da der ikke i alle sager vil være budgetstyringsmæssigt grundlag for, at den tidligere opholdskommune igen skal overtage handlekommuneforpligtelsen efter serviceloven, foreslås imidlertid, at kommunerne i perioden 1. august - 30. september 2010 får mulighed for i disse eksisterende refusionsager at træffe afgørelse om ikke igen at blive handlekommune efter serviceloven. Afgørelserne skal træffes ud fra en afvejning af dels de budgetstyringsmæssige behov, der er grundlag for lovforslaget, dels administrative hensyn og hensynet til borgeren, der i konkrete sager kan tale imod en ændring af handlekommuneforpligtelsen, herunder f.eks. hvis borgeren i en længere årrække har boet i en kommune, der ligger fjernt fra den kommune, der har betalt refusionen. Hvis en kommunalbestyrelse træffer afgørelse om, at kommunen ikke bliver handlekommune efter serviceloven fra 1. januar 2011, forbliver opholdskommunen borgerens handlekommune også i relation til ydelser efter serviceloven. Den kommune, der har betalt mellemkommunal refusion efter de hidtidige regler, skal i så fald fortsat betale refusion også for ydelser efter serviceloven. For at sikre, at en borger ikke skal kunne opleve usikkerhed om, hvorvidt en tidligere opholdskommune på et senere tidspunkt vil indtræde som handlekommune, foreslås, at afgørelsen ikke senere kan ændres af kommunalbestyrelsen. Borgerens forhold bliver således uændrede i disse tilfælde.”

Fra lovkommentaren til §1, nr. 2:

”Efter retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, har opholdskommunen ret til refusion af udgifter til en række ydelser, når en person ved medvirken har fået ophold i en af de der nævnte boformer. Refusionsbestemmelsen omfatter efter § 9c, stk. 1, udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. samt serviceloven. Den foreslåede ændring af handlekommuneforpligtelsen vedrørende ydelser efter serviceloven vil indebære, at opholdskommunen som udgangspunkt ikke vil have udgifter efter serviceloven til den omfattede personkreds, idet den oprindelige opholdskommune som handlekommune både træffer afgørelse om og betaler udgiften til ydelser efter serviceloven. Der vil således som udgangspunkt ikke blive tale om refusion af udgifter til ydelser efter serviceloven i de tilfælde, der er omfattet af retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, nr. 1-5. Derimod vil der fortsat være refusion for udgifter efter serviceloven i de tilfælde, der er omfattet af retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, nr. 6, stk. 4 og 5 (samt de relevante ydelser efter stk. 3 og 6). Der vil endvidere skulle ydes refusion efter retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, nr. 1-5, for udgifter efter serviceloven i de tilfælde, hvor, hvor en kommune efter lovforslagets §§ 3 og 4 har besluttet ikke at overtage handlepligten for en borger.”

Fra lovkommentaren til §3:

”Det foreslås imidlertid i stk. 4, 1. pkt., at den kommune, der fra 1. januar 2011 som udgangspunkt bliver handlekommune for en person med hensyn til ydelser efter serviceloven, ud fra en samlet afvejning af hensynet til borgeren, administrative hensyn og de budgetstyringsmæssige hensyn, der ligger til grund for dette lovforslag, kan træffe afgørelse om ikke at overtage handlepligten efter serviceloven. De hensyn til borgeren, der kan lægges vægt på, kan være f.eks. borgerens alder på overtagelsestidspunktet,

Nibe, juli 2021

afstanden fra borgerens bopæl til den oprindelige opholdskommune eller til pårørendes opholdskommune, den forventede varighed af opholdet og det tidsrum, der er gået, siden borgeren fik ophold uden for den oprindelige kommune. Det foreslås af hensyn til den aktuelle opholdskommunes forberedelse af afgivelsen af handlepligten pr. 1. januar 2011, at den oprindelige opholdskommune inden den 1. oktober 2010, dvs. 3 måneder før kommunen ellers skulle have overtaget handlepligten, træffer afgørelse herom. Træffes inden den 1. oktober 2010 afgørelse om ikke at overtage handlepligten, forbliver den aktuelle opholdskommune handlekommune for borgeren også efter serviceloven, og den oprindelige opholdskommune skal fortsat betale mellemkommunal refusion efter retssikkerhedslovens § 9 c, også for ydelser efter serviceloven. En sådan afgørelse kan ikke den 1. oktober 2010 eller senere ændres af den oprindelige opholdskommune. Fristen er absolut. Dette gælder uanset senere ændringer i borgers behov for hjælp eller kommunens muligheder for at tilbyde hjælp efter serviceloven. Refusionspligten vil i givet fald efter retssikkerhedslovens gældende § 9 c, stk. 9, gælde, så længe borgeren har ophold i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud. En kommunalbestyrelse kan ikke efter fritstens udløb, dvs. den 1. oktober 2010 eller senere, træffe beslutning om ikke at overtage handlepligten."

Det fremgår af ovenstående forarbejder, at der med lov nr. 550 af 26. maj 2010 ikke blev ændret ved refusionsbestemmelserne, men kun handlebestemmelserne. Refusionsbestemmelserne bestod uændret.

I tilfælde hvor den anbringende kommune efter lovens regler valgte ikke at hjemtage handleforpligtelsen, skulle den fortsat yde refusion for udgifter efter serviceloven efter *de i retssikkerhedsloven gældende regler herom.*

Det er disse regler, der med nærværende lovforslag foreslås ændret.

På denne baggrund er det min vurdering, at den påtænkte lovændring *vil* medføre, at opholdskommunen i sager, hvor betalingskommunen ikke har hjemtaget handleforpligtelsen efter lov nr. 550 af 26. maj 2010, fremover ikke vil have ret til refusion for udgifter efter serviceloven, såfremt den nuværende formulering af lovforslaget bliver gennemført uændret.

Jeg kan derfor opfordre til at remediere forholdet enten i en overgangsparagraf eller evt. som et stk. 2 til retssikkerhedslovens §89a.

Et eventuelt stk. 2 til §89a kunne f.eks. måske lyde i stil med: "*Opholdskommunen har i disse sager foruden ret til refusion efter §9 c, stk. 1, tillige ret til refusion for udgifter efter lov om social service*".

Med venlig hilsen

Esben Schmidt

Dataproc.es